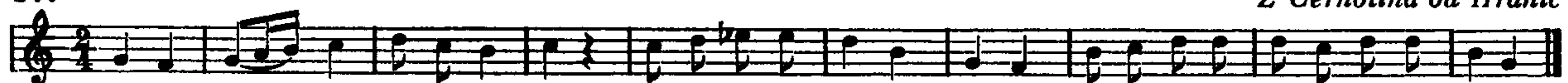

6. SV. ANNA

17.

By-la je - dna sta-rá že - na, by-la je-dna sta-rá že-na, co se by-la na pro-še-ní da-la.

[: Byla jedna stará žena, :]
co se byla na prošení dala.

Šla ona tam, šla tú cestú,
kde nejvíce formánkové jedú.

V čirém poli forman stojí,
své koničky, o hladě je moří.

»Což, formánku, což stojíte,

své koničky o hladě moříte?«

Jak já nemám, ženo, státi,
dyť nemožu kolem ani hnúti.

»Půjč, formánku, biče svého,
já ti šlažím koňa švortelného.«

Stará žena bičem točí,
hned všecky čtyry kola vyskočí.

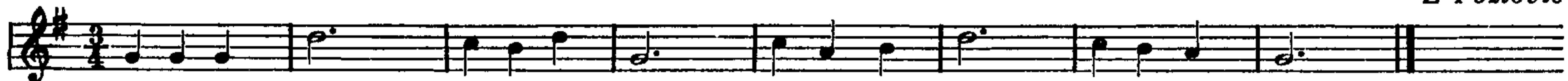
Z Černotína od Hranic

»Kdež půjdete, pojedete,
všude sobě na mne zpomenete.«

Nebyla to žádná žena,
a to byla milá svatá Anna,
co to formánkovi pomáhala.

7. DCERA NEZDÁRNICE

18.

By-la je - dna sta-rá že - na, e-nom je - dnu dce-ru mě - la.

Byla jedna stará žena,
enom jednu dceru měla.

„Dys chtěla, matko, věděti,
měla's se jít kněza ptáti.“

Počaly ju vyjímati,
počala jedem stříkatí.

Poslala ju do kostela,
aby měla svatú slyšela.

Nedám ti jest ani píti,
ty mně mosíš pověděti.

Kom ten jed na ruku padne,
hned mu ta ruka odpadne.

Mělo evanděljum býti,
dcera chtěla domů jít.

„Nestojím ti o tvé jídlo,
u tebe mám čertí bydlo.“

»Pověz, dcero Sibilio,
jaké evanděljum bylo.«

V tejto chvíli a v tej době
zemské žaby měla v hubě.

Z Pozlovic

8. SV. DOROTA

19.

By-la krá-sná Do-ro-ta, by-la krás-ná Do-ro-ta, pobožného ži-vo-ta, pobožného ži-vo - ta.

Od Slavkova

20.

Byla krásná Do - ro - ta, by-la krásná Doro - ta, po-bož-né-ho ži-vo - ta, pobožného ži - vo - ta.

Sr. náp. č. 11. b [34]

21.

By-la cě sva-ta Do-ro - ta, při-šla před kra-le před vra - ta; na - dal ji pan stři - bra, zla - ta.

Ze Skřipova